

De troendes moder Safiyyah

De troendes moder Safiyyah – profeten Muhammads (saaw) judiska fru. Det har hörts en del kritik runt detta äktenskap med Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne), Muhammads (fred vare med honom) judiska fru. En fientlighet inställd missionär har haft fräckheten att säga följande om profeten Muhammad (fred vare med honom): Muhammad tvingade sig själv på en tillfångatagen kvinna samma dag som han dödade hennes far, man och hennes släktingar. Han var en våldtäktsman.

Detta uttalande har gjorts av missionärdenne är inte det enda som kommit från den miljö som han växte upp och är formad av, och med det visar han också på hans oförmåga att förstå omständigheterna runt denna händelse. Vårt syfte är att med denna artikel förklara omständigheterna och orsaken runt detta äktenskap mellan Safiyyah och profeten (fred vare med honom).

Safiyyah var dotter till Huyayy ibn Akhtab, som en given ledare för Banu al-Nadir såväl som en judisk rabbin. Hon var av kunglig adel och hade rabbinska förfäder. Hon blev en av de som muslimerna tillfångatagna när vid al-Qamus, fortet i Khaybar. När en av profetens (fred vare med honom) följeslagare hörde att Safiyyah tagits tillfånga, närmade han sig profeten (fred vare med honom) med ett förslag att eftersom hon var en dam från Banu al-Nadir, så var det bara profeten (fred vare med honom) som var passande att gifta sig med henne. Profeten (fred vare med honom) gick med på det förslaget och gav iom detta hennes frihet och gifte sig med henne.

Denna signifikanta handling att gifta sig med Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne) var en ära för henne, för det resulterade inte bara i att hon kunde bevara sin värdighet, det förhindrade henne också från att bli slav. Haykal noterar följande:

Profeten gav henne friheten och gifte sig därefter med henne, följande exemplen av de stora erövrarna som gifte sig med döttrar och fruar till kungar som de hade erövrat, delvis för att lindra deras tragedi och delvis för att bevara deras värdighet. (1)

Äktenskapet med Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne) hade likväl en politisk betydelse, då det förminskade fientligheten och fastslog allianser. John L. Esposito noterar följande:

Det var vanligt för arabiska chefer, att en hel del av äktenskapen var för att befästa allianser. Andra äktenskap var med änkor till hans följeslagare som hade avlidit i strid och som var i behov av beskydd. (2)

När Bilal ibn Rabah (må Allah vara nöjd med honom), en följeslagare till profeten, kom med Safiyyah och en annan judinna till honom (fred vare med honom) och passerade förbi judar som hade avlidit i slaget, förbannade Muhammad (fred vare med honom) Bilal personligen och sa ’’Har du ingen medkänsla Bilal, när du har tagit hit två kvinnor som lämnat sina döda män?’’ (3)

När det gäller anklagelsen att Safiyyah skulle ha blivit tvingad till äktenskap eller att hon skulle ha utnyttjats som det brukar påstås av en känd islamofob, så har detta anspråk ingen grund. Det är känt att Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne) förblev trogen till profeten tills han dog. (4) Martin Ling berättar om följande erbjudande till Safiyyah som profeten (fred vare med honom) gjorde:

Han (profeten Muhammad) sa sedan till Safiyyah att han var beredd att ge henne friheten och han erbjöd henne valet mellan att förbli judinna och återvända till sitt folk eller bli muslim och hans fru. ’’Jag valde Gud och Hans budbärare,’’ sa hon: och dom gifte sig vid den första anhalten på vägen hem. (5)

De andra av profetens (fred vare med honom) fruar brukade visa sin avundsjuka mot henne genom att anmärka på hennes judiska ursprung. Men profeten (fred vare med honom) försvarade henne alltid. En gång var Safiyyah ordentligt förargad över hänet från profetens (fred vare med honom) arabiska fruar. Så hon gick och beklagade sig för profeten (fred vare med honom), som kände ett stort medlidande med henne. Han tröstade och uppmuntrade henne. Han utrustade henne med logik genom att säga: ’’Safiyyah var modig och stolt. Dom är inte på något sätt överlägsna dig. Säg till dem: Jag är dotter till profeten Harun (Aron), och brorsdotter till profeten Musa (Moses) och fru till profeten Muhammad’’. Detta är ett utmärkt exempel på hur profeten Muhammad (fred vare med honom) försökte att sätta ut för-islamisk anti-semitism bland araberna.

Slutsats

Med de bevis som framställts, är det inte rättfärdigt att anklaga profeten (fred vare med honom) för att vara en ’’våldtäktsman’’ som en del Islam kritiker gör. Att profeten (fred vare med honom) själv gifte sig med Safiyyah (må Allah vara nöjd med henne) för att på så sätt undvika att hon med säkerhet skulle ha blivit slav och hjälpte henne att försvara henne mot hänet från de andra fruarna är tillräckligt med bevis för att profeten (fred vare med honom) var en man med exemplariskt uppförande och förblev hedervärd även mot släktingar till hans mest bittra fiender. Och Allah vet bäst!

(1) Muhammad Husayn Haykal, Muhammads liv (North American Trust Publications 1976, sid 373)

(2) John L. Esposito, Islam: Den raka vägen, sidor 19-20

(3) A. Guillaume (översättning) Muhammads liv: en översättning av Ibn Ishaqs ’’Sirat Rasul Allah’’ (biografi om

Allahs budbärare) (Oxford University Press 1978) sid 515 (4) En redogörelse för Safiyyahs tillgivenhet för profeten (fred vare med honom) finns nedtecknat i Muhammad Husayn Haykal op cit sid 374, ett dokument som går att hitta online.
(5) Martin Lings, Muhammad: Han liv baserat på de tidigaste källorna (George Allen och Unwin, 1983) sid 269

Källa: bismikaallahuma.org
(översatt till svenska av syster umm Zakaria)